

чаръ. Нито единъ сиромашъ останж не награденъ отъ неговото брашно.

Неговата милостива ржка се протрѣ у всѣка колиба, дѣто владѣеше бѣдността и неволята. На много бѣдни отрива сълзитѣ, облекнж имъ болѣжкитѣ, защото винжги помни, че и той е билъ нѣкога бѣденъ и сиромашъ. Борисъ обича голѣмо и малко, старо и младо. Кждѣто ходи и кждѣто спира всички го посрѣщатъ и испращатъ съ радостъ.

Да, — той е сега щастливъ и задоволенъ, а слѣдъ смъртта му мнозина ще се молятъ Богу за спасение на неговата душа.

ЛЪВЪТЪ И ЛОВЪ

Лолѣмъ и силенъ звѣръ е лѣва, и ако бѣше лакомъ и ненаситенъ, като вѣлка, жива гадинка не би останѣла до сега по свѣта. Всичко би издавилъ, уморилъ. Ала у него има едно благородство, едно царско достоинство. Лѣвѣтъ си избира такива мѣста въобще, кждѣто нѣма наблизо много други звѣрове. А леглото му бива всѣкогашъ на най-високото мѣсто въ неговото землище (мерия), подъ дебела сѣнка, отъ кждѣто може да се гледа цѣлата околностъ до нѣколко часа надалечъ.

На леглото си той лежи цѣлъ день, та си почива и разгледва околността. Съ очи той слѣди кждѣ пасжтъ стадата (овце, кози, говеда, коне, камили и пр.) и кждѣ се прибиратъ за нощувание. Щомъ мрѣкне, лѣва става отъ леглото си и по опредѣленъ пжтъ трѣгва на ловъ.